

[Weikop.]

Efter lovforslaget skal den højtærede handelsminister afgøre, om en bevillingsansøger har fået indskud eller usædvanlig kredit af leverandører af stærke eller svage drikke.

Rent umiddelbart synes jeg, det er kedeligt at lægge en sådan byrde på den højtærede handelsminister, og jeg vil gerne føje til, at det er kedeligt, hvis det skal føre til øget administration, hvad en ny lov næsten altid gør.

Så må jeg i øvrigt sige, at det står mig slet ikke klart, hvad der menes med usædvanlig kredit. Er det kredittens størrelse eller dens art? Hvad er egentlig meningen? Det står mig heller ikke klart, hvad svage drikke er for noget. Stærke drikke ved jeg hvad er. Ja, nu smiler den højtærede handelsminister. Han mener, jeg ved det af erfaring, men sådan var det nu ikke at forstå. Jeg ved det fra beværterloven, for dér står jo ganske tydeligt, hvad stærke drikke er, hvorimod beværterloven ikke opererer med begrebet svage drikke. Beværterloven opererer med udtrykket stærke drikke og så alle andre drikke. Jeg spørger den højtærede minister: er mælk en svag drik? For den højtærede minister må jo huske på, at hvis han og jeg finder på at lave en mælkebar, så skal vi have bevilling til det. Er mælk en svag drik, eller hvor er grænsen? Betyder det kort og godt, at alle bevillinger, både til udskænkning af stærke og ikke stærke drikke, er underkastet denne lovs bestemmelser? Det kan man i og for sig ikke læse af lovforslaget, og derfor spørger jeg den højtærede minister: hvad er egentlig meningen med det?

Lovforslaget forekommer mig at være så usikkert i sin formulering, at det trænger til en afklaring, før man overhovedet kan tage stilling til det. Bryggerierne og vinbranchen har, som det er understreget her, ønsket dette lovforslag. De vil ikke konkurrere på kreditten. Man vil afskære både vinhandlere og bryggerier fra åbent eller maskeret at drive beværtning, og i så henseende skulle det foreliggende lovforslag være velbegrundet. Men jeg er enig med det ærede medlem hr. Albertsen i, at der også kan være et hensyn at tage til kunderne.

Spørgsmålet er for mig, om vi behøver at gå den her foreslåede vej for at hindre, at leverandører af drikkevarer driver re-

stauranter og hoteller, for selve tanken i lovforslaget vil vi ikke stille os afvisende over for. Men mon ikke formålet kan tilgodeses mere enkelt end her foreslået og uden megen administration? Hvad om man ganske enkelt bestemte, at bevillingshavere ikke må have interessefællesskab eller økonomiske interesser i de virksomheder, der er leverandører af drikkevarer. Man måtte selvfølgelig have en dispensationsbestemmelse straks, da der er nogen, der har sådanne interesser, og så ville det betyde, at bevillingshaverne kom til at overtræde beværterloven, hvis en sådan almindelig bestemmelse ikke blev overholdt. Ansøgere om bevillinger — og det skulle også gælde ved fornyelse af bevillinger — skulle dokumentere, at der ikke bestod en sådan økonomisk forbindelse mellem bevillingshaveren og leverandørerne, og dette måtte de have for øje i hele den periode — i København er det 8 år — for hvilken bevillingen gælder. Det vil sige, at bevillingshaveren må holde sig bestemmelsen efterrettelig i hele perioden for ikke at risikere at miste selve bevillingen.

Det foreliggende lovforslag er, tør man vel nok sige, et i omfang lille forslag, men jeg synes alligevel, det har nogen rækkevidde, også en rent principiel. Mit synspunkt er, at jeg, som jeg allerede har sagt, ikke er nogen tilhænger af restriktioner med deraf følgende forøget administration, men til trods herfor vil vi ikke stille os afvisende over for den tanke at hindre leverandører af stærke drikke i at drive restaurant.

Jeg tror ligesom det ærede medlem hr. Vagn Bro, at vi med den handelsminister, vi har — der jo dog ikke står liberal tankegang sådan helt fjernt — ved forhandlinger i et udvalg muligvis kan nå frem til et resultat, der måske kommer til at se lidt mere liberalt ud end det foreliggende lovforslag.

Axel Sørensen: Jeg skal, da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Aage Fogh, ikke er til stede, på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende forslag til lov om ændringer i beværterloven.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg ikke anser forslaget for at være af en sådan karakter, at det kan give anledning til så stor pessimisme som den, det ærede med-